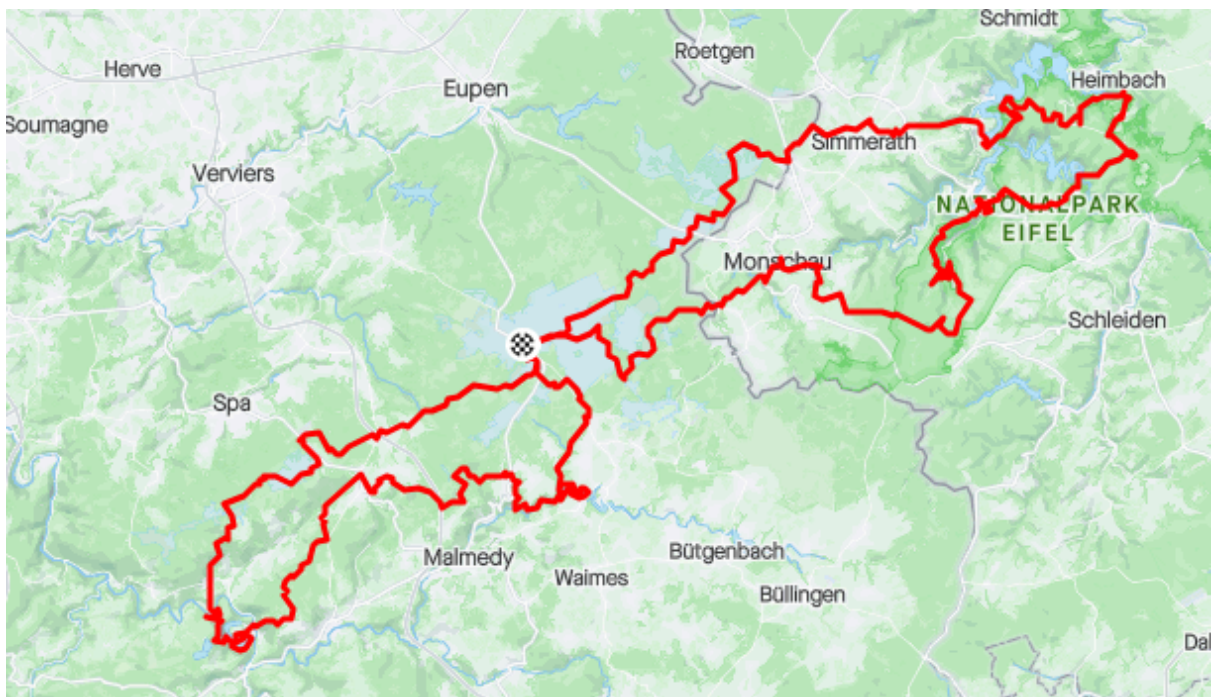

DEAD MARCHES 2024

"Dreary and wearisome. Cold, clammy winter still held sway in this forsaken country. The only green was the scum of livid weed on the dark greasy surfaces of the sullen waters. Dead grasses and rotting reeds loomed up in the mists like ragged shadows of long forgotten summers."

Dead Marches, de naam van de moerassen aan de rand van Mordor in de 'Lord Of The Rings' saga. [Pfadsucher](#) and [Acceptnolimits](#) organiseren deze tocht als 'qualifier' voor 'the lord of the rings slam' in 2025. Alle info hierover op hun [site](#). Het komt erop neer dat je de tocht in 2024 moet afleggen binnen de 48 uur, op basis van de geleverde GPX. Concreet betekent dit: 213 km met 5.500 D+. Een grote lus van Baraque Michel naar Duitsland en een kleinere lus tot Coö.

Ik had deze qualifier liefst in de lente of zomer gelopen omdat er dan het meest daglicht is om maximaal te genieten van deze prachtige regio. Een hardnekkige blessure zorgt er echter voor dat ik pas in de donkere wintermaanden deze tocht ingepland krijg. Ik had ook geen zin om helemaal solo dit avontuur aan te vatten. In 2022 liep ik het grootste deel van de 'Marvel Slam' alleen, ik weet dat ik dat kan maar vind het gewoon aangenamer om wat gezelschap te hebben (verslagen hiervan : <https://moerdijk.be/landerloopt/verslagen/landerloopt.htm>). Samen met de Sint op tocht was dus de beste optie voor de tocht.

Donderdag 5 december rijd ik dus om 5u richting Baraque met mijn auto volgestouwd met eten en reservekledij, een volwaardig AID-station. Ik parkeer me om 7u op een verder lege parking en zet alles klaar voor een snelle wissel voor de 2de lus: gasbrandertje voor koffie/soep, zak met volledige nieuwe kledij, extra voeding, kampeerstoel, Om 7.20 vertrek ik dan richting Duitsland, 20 min later dan voorzien maar dat is niet zo belangrijk. Het is nog een uurtje of twee echt donker, het is mistig en het regent licht. Er staat ook een heel stevige wind, deze stuwt me vooruit maar ik besef goed dat ik later op de dag nog zal vloeken op deze wind aangezien ik een halve dag later in de andere richting zal lopen. Ik had de eerste 20 km twee weken voordien al eens verkend in de sneeuw, dus wist ik wat te verwachten. De eerste kilometers lopen vlot op de knuppelpaadjes, licht bergaf en met de wind in de rug. Na een 8-tal km begint, zoals ik verwacht had, het meer pittige werk. De sneeuw/regen van de voorbije weken heeft z'n werk gedaan en waar ik bij de verkenning nog op de sneeuw/het ijs kon rekenen om vaste punten te vinden, was nu geen vaste grond meer te bekennen. Embrace the mud dan maar, je benen/voeten kunnen maar 1 keer nat worden, beter direct deftig onderdompelen. De vlonderpaden bieden normaal wat beter beloopbaar terrein maar nu zijn ze vochtig en super glad. Als de planken iets van helling hebben, zijn ze niet te betreden. Gelukkig zijn er ook lange stroken met meer recente planken die nog iets meer grip bieden, tempo maken zit er alvast niet in. Het voorgenomen tempo van 7 km/u is voor de eerste 30 km, op dit uitzonderlijk drassig terrein, al direct een stevige uitdaging. Door de gunstige wind is de gevoelstemperatuur van -4 best wel doenbaar dus geen problemen daar.

Na 24 km kom ik aan de Duitse grens, ook het voorlopige einde van de Venen tijdens deze Dead Marches. Mijn Ultra vriendjes Andy en Bert zijn tot hier gekomen om de Duitse lus met mij te lopen (of toch een groot deel van deze lus). Ideaal, want nu kan ik droge sokken/schoenen aantrekken, deze zullen toch tot de vooravond relatief droog blijven. Om 10.30 vertrekken we met z'n drieën, mooi op schema, richting Eifel. Mijn garmin watch (fenix 7x) doet even raar, hij herstart gewoon spontaan. Gelukkig komt hij gewoon weer actief met de activiteit en routing intact. Dit duurt wel een paar minuten en dit zal zich nog een 6-tal keer voordoen tijdens de tocht, blijkbaar een BUG in een software update die nog niet gefixed is. Geen stress, ik heb de tocht ook in de smartphone (garmin explorer app) en ik gebruik voor de tracking deze keer een Garmin Inreach die via satelliet de tracking doorstuurt. Deze Inreach kan ook voor routing gebruikt worden maar biedt geen kaarten dus dat is wat moeilijker navigeren. Tot de vooravond wisselt het weer tussen droog, lichte regen en stevige buien, wel altijd met een licht deprimerende, sombere achtergrond.

De paden in Duitsland zijn in vergelijking met de Venen super goed beloopbaar. Verharde stroken en asfalt wisselen af en we dalen relatief lang tot aan het meer (Obersee) waardoor de kilometers vlot lopen tot ongeveer 40 km. Rond de middag, aan de rand van het meer, kunnen we even een koffie/cola scoren op het lokale terras. Lang stilzitten zit er echter niet in gezien de toch wel frisse temperatuur.

Na deze pauze lopen we een dikke 30 km door de prachtige Duitse Eifel. Wat langer klimwerk, heerlijke riviertjes, maar helaas ook wel wat veel regen. We vorderen gestaag en zorgen voor een korte break om de 3 uur met een heerlijke wrap om het energiepeil constant te houden. In de regio zijn jagers actief maar daar hebben we dus niets van last van, wat een contrast met België. In de Ardennen wordt je de toegang tot het bos

verboden en mag je een lading hagel verwachten als je toch zou durven in de buurt komen. Hier versleept een jager het gevelde hertje tot naast het pad zodat we vlot kunnen passeren. Alleen maar lof voor deze aanpak. Aan het Mariawald klooster (15 u) is er een klein winkeltje waar we nog wat cola/snickers kunnen scoren. Er wordt ook (erwten)soep aangeboden, blijkbaar een specialiteit in het klooster, deze slaan we echter over.

De volgende grote attractie is de site van Vogelsang, op 60 km (16u), indrukwekkend.

Kort na deze passage lopen we in de richting van de ' Driebomer' hoogvlakte en het begint helaas al donker te worden. Best pittig, deze hoogvlakte met een stevige wind op kop, gelukkig blijft het droog tijdens deze passage.

Als we in Einruhr aankomen (73 km, 18u) is er helaas geen leven meer in de lokale horeca. Wel een automaat met cola/snickers/... Perfect dus om nog even een voorraadje in te slaan voor de laatste 50 km richting auto.

Kort na Einruhr keren Andy en Bert terug naar de auto (10 km tussendoor) en sta ik er alleen voor. Ik heb er zin in en kruip in mijn ultra-bubbel. Ik zet een podcast op en zal tot na middernacht non-stop in de regen blijven hobbelen. Tot Monschau (100 km, 22u) gaat het op en af met vlotter lopende stukken, daarna is het klimmen tot op de Venen. In Monschau zou nog een snackbar moeten te vinden zijn die nog op is maar ik heb nog voldoende wraps en cola dus besluit ik om zonder pauze door te gaan tot boven. Tot hier heb ik mijn vooropgestelde tempo van 7 km/u met elke 2 uur 10 min pauze kunnen volhouden. Tijdens de klim naar de Venen en de eerste stukken boven gaat het echter niet meer vlot en verlies ik toch wel wat tijd. Geen ramp, tijd zat.

Eens boven op de Venen (110 km, 23.30u) wordt het even onaangenaam. Er staat nu een super stevige wind op kop, mijn regenjas is, samen met de onderlagen, na 6 uur non-stop regen volledig nat. De gevoelstemperatuur ligt dus stevig onder het nulpunt.

Rond 111 km loopt de route 'hors piste'. Concreet betekent dit dus een paar 100 meter kniediep door de Venen waden, volledig onderkoeld, in de hoop dat het niet 'erger' wordt. Even twijfel ik of het nog wel verantwoord is en ik niet moet op zoek gaan naar een echt pad voor deze passage. Gelukkig komt aan alle ellende een eind en heb ik weer vaste grond onder de voeten. Er resten nog een kleine 10 km waarvan het grootste deel op vlonderpaden, wel afgewisseld met heel erg pittige diepe modder stroken. Die laatste kilometers klim ik langzaam tot het hoogste punt en ik kan nog redelijk doorlopen, daardoor kan ik me net voldoende warm houden, mits voldoende klappertanden. De wind en de regen worden nog feller als ik hoger kom. Uit ervaring weet ik dat ik maximum een paar uur op deze manier mag blijven doorgaan, daarna zou de onderkoeling te ernstig zijn om nog verder te gaan. Om 2u kom ik aan de auto, ik beseef dat een snelle wissel niet mogelijk is en neem mijn tijd om op te warmen. Ik wissel alle natte kledij voor een nieuwe droge en warme laag maar het duurt anderhalf uur voor ik stop met beven. Ik maak soep en koffie om wat op te warmen en bereid me voor voor het tweede deel van de tocht. Het blijft regenen en zelfs sneeuwen, de auto wordt heen en weer geschud door de windvlagen. Ik kleed me aan met extra laagjes en een betere regenjas, wanten, waterdichte overwanten, waterdichte sokken. Een lange broek neem ik mee maar ik start in korte broek. Een andere ultra-collega (Kevin) was rond 10u ook op de parking aangekomen en zal na een kort dutje met mij starten voor het tweede deel. Om 3.30 starten we, na een zeer intense sneeuwbus, voor de volgende lus. De

benen voelen nog prima, ik ben goed opgewarmd, ik heb er zin in. De eerste 20 km van de 2de lus zijn opnieuw zeer pittig. Normaal kan ik op deze stukken de voeten nog net droog houden door de goede sporen op te zoeken maar nu is dat geen optie. De paden zijn riviértjes, afgewisseld met moddersecties en een paar kapotte, gladde vlonders. We hebben er beiden zin in en waden door het natte Veen, gedurende 3 uur regent het continu. De pittige passage eindigt in een river crossing, daarna wordt het parcours beter loopbaar.

Rond Hockay (130 km, 5u) kunnen we wat recupereren en volgen wat rustige kilometers. Voor we van de zonsopgang kunnen genieten moeten we eerst nog een combinatie van modder en eindeloze vlonders trotseren ter hoogte van van Bérinzenne. De wind is zo fel dat ik bijna van de vlonders wordt afgeblazen, ik val ook half in slaap daar. Na de passage geniet ik van een 10 min powernap in de beschutting van het natuurcentrum daar. De slaap heeft me goed gedaan en we kunnen goed doorlopen in de afdaling naar La Gleize, daar vinden we ook een winkeltje waar we wat cola kunnen krijgen (150 km, 8u). Het heeft niet meer geregend en tot het einde van de tocht zullen we relatief droog weer hebben, ideaal dus, de wind zal vanaf hier ook in ons voordeel werken. Van La Gleize tot Francorchamps (180 km, 13 u) zitten een aantal pittige hellingen maar we

zorgen voor een constant tempo. Ik doe nog een 2-tal microslaapjes en we nemen onze tijd voor een wrap om de 3 uur.

In Francorchamps passeren we aan een frituur en de hamburgers smaken heerlijk. Ik zit voor het eerst sinds de auto in een heerlijk warme ruimte. Het begint nu langzaam in te korten en we trekken vol goede moed verder. Ik ken het parcours vanaf hier redelijk goed, het is er ook super mooi en zeer gevarieerd. De benen doen het nog prima maar de drive om echt snelheid te maken is er toch wat uit dus gaan we rustig door zonder te pushen. Ik liep hier de GTLC een kleine maand eerder, dus herkende ik elke helling en riviertje, het voelt als thuiskomen. Al snel beginnen we aan de laatste grote klim met nog de nodige dosis modder/rivierpaden/venen. Lopen wordt afgewisseld met snelwandelen en we bereiken om 20.30 de auto na 37 uur.

Ik heb enorm genoten van deze tocht, ondanks de zware omstandigheden. Enkel de 2 uur voor ik aan de auto kwam 's nachts waren minder aangenaam. Alles is vlot verlopen, ik kon voldoende eten/drinken en had geen last van mijn voeten. Ik had gehoopt om in 33 uur de klus te klaren maar in deze omstandigheden was dat onhaalbaar. De vlot lopende passages (toch wel 70 procent van de tocht) waren geen probleem maar de moeilijkere secties waren extreem zwaar. In winterse omstandigheden is deze maximaal te genieten, alleen jammer van de vele donkere uren waar je toch minder van het landschap kunt genieten.

Nog wat weetjes voor de geïnteresseerden:

- 5480 D+
- De eerste 25 km liep ik op Salomon Wildcross, 25-120 km op Altra Olympus 5, de laatste 92 km Altra Olympus 4.
- Rugzakje van 25 l met vooral veel reserve kledij
- Montane regenjas
- Petzl Nao (2 batterijen)
- Garmin fenix 7x voor route
- Garmin Inreach mini 2 voor tracking, emergency
- eten: 10 wraps met kaas, 6 snickers, een handvol snoep, 3 notenrepen, 2 hamburgers, soep met noedels
- drinken: 2 l sportdrank, 4 koffies, 2l cola
- sealskinz sokken voor deel 2, gewone compressiesokken voor deel 1, in combinatie met NOK en Injinji teensokken: voeten waren in perfecte staat na de loop
- slaap: 4 keer 8 min microslaapjes

